

[Lilli Gyldenkilde]

højskoler med hensyn til lediges ret til at gå der, mens de bevarer dagpengene, og vi konstaterer med tilfredshed, at arbejdsministeren og undervisningsministeren nu er blevet enige i, at ledige kan gå på EDB-kurser med dagpengere. Jeg husker jo godt det samråd, SF indkaldte til, hvor vi netop havde den sag på dagsordenen, og det glæder mig meget, og ministeren skal have stor tak, fordi vi endelig er nået til enighed på dette område.

Ligeledes er vi meget tilfredse med, at der nu igen udvides med hensyn til timetallet på HF-enkeltfagsområdet, så ledige kan få lov at gå 19 timer ugentlig på disse kurser i stedet for 12 timer. Og jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at vi ikke alle sammen har en hukommelse, der er så kort, at vi ikke ved, at det var en regel, der i sin tid blev indført af socialdemokratiet. Nu har vi den glæde, at det er en borgerlig regering, som fører den tilbage til det, der er bedre. Tak for dette også!

Jeg mener, at der bag forslaget nu ligger en forståelse for lediges ret til at uddanne sig, mens de går i en ledighedsperiode, og den ret forsøger man simpelt hen at rette op på. Det synes jeg er glimrende, og det synes jeg man skal give stor ros for, når nu endelig vi har forslaget. Det er så sjældent, at jeg får lejlighed til det, så det vil jeg ikke undlade at gøre kraftigt.

Og så til lidt udestående – og jeg mener, at vi har et udestående. Det er, at man nu åbenbart vil fokusere mere på reglen om, at hvor man kan få Statens Uddannelsesstøtte, er der lukket helt af.

Jeg mener, at vi får nogle afgrænsningsproblemer på det område, og jeg mener, at det er noget af det, vi må arbejde med i udvalget, for jeg kan forstå, at vi nu er enige i intentionerne i forslaget, så jeg mener, at det er noget af det, vi skal arbejde seriøst med. Jeg kan som eksempel nævne nogle handelsskolekurser. Handelsskolekurser er faktisk noget, man kan gå på, mens man får SU. Spørgsmålet er, om der skal være lukket af for, at en ledig i en periode kan gå ind og tage et handelsskolekursus. Det vil der være, hvis man fastholder denne meget firkantede regel. Og jeg tror ikke, at det er intentionen. Derfor ønsker jeg, at vi får lavet nogle afgrænsninger af dette.

Vi er altså forholdsvis positive over for forslaget. Vi mener, hvad angår reguleringen

med de 2 pct., at det er alt, alt for lidt, men agter selvfølgelig ikke at modsætte os det. Det var helt dejligt for en gangs skyld at kunne være lidt positiv.

Så skal jeg gå til det næste forslag, hvor jeg bestemt ikke er blevet mødt med ret mange positive bemærkninger, må jeg sige, om indholdet i vores lovforslag.

Jeg vil gerne sige først, at lovforslaget primært handler om at få unge under 25 år bedst muligt tilgodeset med hensyn til beskæftigelsesmuligheder, og det indebærer, at de ikke skal have dagpenge. Vi nærer ikke noget ønske om, at unge skal gå på arbejdsløshedsunderstøttelse; tværtimod, vi ønsker, at de skal have arbejde. Og hvis de unge har arbejde, så er der altså slet ikke noget problem, og det beder jeg ikke mindst de borgerlige ordførere i denne sag om at være opmærksomme på.

Det, som er virkeligheden i dag for mange unge, er, at de har haft arbejde et halvt år. De har bevist, at de gerne vil arbejde, har meldt sig ind i en fagforening og i en A-kasse, og så er de blevet fyret efter et halvt års arbejde. Så kan de ikke være under AF-systemet, fordi AF-systemet har anlagt en ny praksis de seneste år på grund af nogle besparelser, således at de, der er på social bistandshjælp, betragtes som tungere klienter end dem, der er i AF-systemet som sådan, og derfor får de, der er i AF-systemet som sådan, første prioritet. Der er intet odiøst i dette, for det er klart, at sådan vil det være, når nu systemerne er opbygget sådan, som de er. Det er ikke nogen klandren af arbejdsformidlingssystemet; det kan muligvis ikke gøre ret meget andet.

Men det sociale bistandssystem er altså ikke indrettet på at anvise arbejde, og der er ikke tid, hverken hos sagsbehandlerne i det sociale bistandssystem eller hos sagsbehandlerne i AF-systemet til at sætte sig ned og holde møder om, hvordan man nu klarer de her problemer, så vi får de unge ud, for det er meget ofte svære, tunge sager.

Det, man så kunne gøre – og det var så mit forslag – var at sige: ja men o.k., vi ved, at der er en tung gruppe, som det er vanskeligt med, men nu prøver vi lige et øjeblik at lade den ligge. Og så tager vi dem, der har bevist, at de har haft arbejde i et halvt år og har indmeldt sig i det, de skal indmelde sig i, og så lader vi dem blive under AF-systemet,